

Hvorfor skal innsatsen til alle som bekjempet NS reduseres mest mulig?

John Sand fortsetter sin iherdige sitatkunst for å redusere Norges krigsinnsats mest mulig. Med handelsflåten som trui, kort var den ikke ubetydelig.

Av G. Holtfodt

Sand fortsetter også å sitere avisinnlegg fra den tid da den norske presse var under tysk kontroll i 1940. Tror noen virkelig at den tyske sensur slapp annet igjennom enn det som passet i tyskernes kram?

Ruges rolle

Sand godtar ikke hverken general Ruges eller hans forhandler, general Roscher Nielsens oppfatning av kapitulasjonen i Nord-Norge. At Ruge oppfordret regjeringen til å fortsette kampen utenfor landets grenser og beordret personell, fly og marinenefartøyer fra de stridende styrker til å reise ut av landet for et par dager senere å skrive under på en kapitulasjon som også skulle omfatte de styrker han selv hadde beordret ut av landet er rett og slett tøv.

Ruges uttalelse i forbindelse med saken mot NS «Minister» Schancke vedrører kapitulasjonen av de styrker som var i Nord-Norge. Jeg viser på nytt til

Ruges brev til Administrasjonsrådet av 23/6. 1940. Kongens og statsministerens proklamasjon 7/6-1940 og Ruges kringkastings-tale 9/6-1940 gir tydelig beskjed om krigstilstanden.

De stortingsrepresentanter som gikk inn for å avsette Kongen etter tysk diktat var neppe i tvil om det.

Besynderlig

Avtale mellom den britiske og den norske regjering av 28/5-1941 om organisering og anvendelse av de norske stridskrefter i Det forenede Kongerike fastsetter i artikkel 1: «De norske stridskrefter i Det forenede Kongerike (som omfatter land, sjø og luftstridskrefter) skal anvendes enten til å forsvare Det forenede Kongerike eller til å gjenerobre Norge. De skal organiseres og brukes under britisk kommando, i dennes egenskap av alliert overkommando, som stridskrefter tilhørende Kongeriket Norge i allianse med Det forenede Kongerike». (Kilde: Undersøkelsskommissjonen av 1945). Jeg kan ikke se at det er noe nedverdiggende i denne avtale eller det faktum at en britisk general var øverstkommanderende for de britiske, amerikanske og norske styrker som kom til Norge etter tyskernes kapitulasjon i 1945. Men etter Sands mening er dette et bevis på at Norge ikke var krigførende. En besynderlig påstand som nærmest hører hjemme i et raritetskabinett.

Stor misnøye

Den norske Brigade i Skottland deltok ikke i invasjonen i Frankrike i 1944. Den skulle reserveres for innsats i Norge. Dette vakte stor misnøye blant offiserene i brigaden. Generalmajor Bratland har overfor undertegnede bekreftet at han og en del andre yngre offiserer i Den norske Brigaden etter søknad fikk tillatelse av regjeringen til å delta som frivillige i britiske avdelinger. Den militære Undersøkelsskommissjon av 1946 roser Hannevigs innsats i Vinjesvingen og anser Hannevigs styrker som partisaner. Partisanbegrepet er i dag først og fremst knyttet til Titos kamp i et tyskokkupert Jugoslavia. Hannevig sloss i et område som ikke var besatt av tyskerne.

Efter Hitlers dagsbefaling av 9/5-1940 skulle æresord bare kreves av «Berufssoldaten» (Yrkesoffiserer og elever av militære skoler.) Det æresord som ble avgitt av både befal og menige fra Måkerøy fort og marinefartøyer i Tønsbergavsnittet var et engangstilfelle som ble skarpt påtalt av den militære undersøkelsskommissjonen. Det passer inn i Sands sitatkunst at dette utelates.

Tendensen er tydelig. Innsatsen til de nordmenn som var motstandere av NS og tyskerne skal reduseres mest mulig. Jeg tror ikke Sands forsøk på å forvrengte vår historie fører frem.

Morgenbladet 28/3-84